

Afhøring i Straffesager af Børn under 15 Aar som Vidner eller sigtede skal tage særligt Hensyn til vedkommendes Alder, synes ogsaa uheldigt og fuldkommen overflødig. Selvfølgelig maa der ved enhver Afhøring tages Hensyn til vedkommendes Alder saavel som til mangfoldige andre almindelige eller specielle Forhold hos vedkommende; men herom kan og bør der ikke lovgives.

Retsplejeudvalget foreslaar derfor, at de foreslaaede Ændringer bortfalder, men at der i Stedet søges gennemført en Udvidelse af Regelen i Lov om Værgeraadsoversorg § 76 som foran omtalt. Herved opnaas ogsaa, at den uheldige og vildledende Bestemmelse om, at Retten til Afhøring af Børn under 15 Aar i forømmeldte Anledninger kan sættes udenfor Tingstedet, udgaar. En Bestemmelse, hvorefter der modsætningsvis kan drages den fejlagtige Slutning, at Retten ikke i alle Tilfælde, hvor det findes paakrævet, kan sættes udenfor Tingstedet, bør undgaas.

Selv om man vilde finde det rigtigt med Hensyn til Afhøringer i Retten at optage de i nærværende Lovforslags §§ 37—38 foreslaaede Regler, synes der i alt Fald ikke at være Feje til i Rpl. § 194, sidste Stykke, at optage de foreslaaede Regler om Politiets Afhøring. Reglerne synes endog delvis positivt vildledende, jfr. saaledes, at det foreslaas at give *ikke blot* det i Lovforslagets § 37 foreslaaede ny 3die Punktum i Rpl. § 172, sidste Stykke, tilsvarende Anvendelse ved de i Rpl. § 194 omhandlede Politiafhøringer, men ogsaa den gældende Regel i Rpl. § 172, sidste Stykke, og det i Lovforslagets § 37 foreslaaede nye 2det Punktum i Rpl. § 172, sidste Stykke. Det forekommer Retsplejeudvalget at være hævet over enhver Tvivl, at Politiet naar som helst kan foretage Afhøringer paa ethvert Sted indenfor vedkommende Politikreds, og det synes derfor lidet heldigt at give en — formentlig ganske overflødig — Lovbestemmelse om, at Afhøringen kan foretages udenfor det sædvanlige Sted, naar det drejer sig om Afhøring af Personer under 15 Aar.

Lignende Betragtninger gør sig gældende med Hensyn til Forslaget om at overføre Reglerne i Retsplejelovens § 183 til at gælde Politiets Afhøring.

11) ad Lovforslagets § 46, 1ste Stykke (vedrørende Rpl. § 302).

Retsplejeudvalget har i sin Skrivelse til Justitsministeriet af 26. November 1926 udførligt begrundet sin Indstilling om, at det foreslaaede nye 2det Punktum i Rpl. § 302, 1ste Stykke, ikke optages i Retsplejeloven.

Billiges ikke af Justitsministeriet.

Idet Udvalget maa henvise til, hvad det har udtalt i den nævnte Skrivelse, maa Udvalget paa ny indtrængende fraraade den foreslaaede Bestemmelse. Selv bortset fra de øvrige Indvendinger, der kan rejses imod Bestemmelsen, forekommer det Retsplejeudvalget, at det er urigtigt i Retsplejeloven at indsætte en Regel, der ikke medfører nogen Retsvirkning. Hvis en Part, der ved, at han ikke kan tvinges til at møde, og at der i øvrigt intet Retskab kan følge af hans Udeblivelse, undlader at møde, og Dommeren dog fortolker hans Udeblivelse imod ham, bliver Parten ført bag Lyset. Fortolker Dommeren derimod — som ret er — ikke Udeblivelsen imod ham, er det hele uden Værdi.

12) ad Lovforslagets §§ 47 og 50 (vedrørende Rpl. §§ 320 og 331).

Under Henvisning til Retsplejeudvalgets Skrivelser af 12. November 1923 og 25. Januar 1927 skal Udvalget gentage sin tidligere enstemmige Indstilling om, at § 320, 2det Stykke, affattes saaledes som herfra under 12. November 1923 foreslaaet, hvilket Forslag optoges i Regeringsforslagene 1923—24 § 24; 1925—26 § 52. Retsplejeudvalget maa meget fraraade, at man yderligere forøger de allerede nu meget betydelige Udgifter, der for Parterne er forbundet med Anke til Højesteret, ved ubetinget at paalægge dem Omkostningerne ved Tilvejebringelsen af Højesteretsekstrakter. Disse er til for Højesterets Skyld, ikke for Parternes. Det maa heller ikke overses, at man, hvis den foreslaaede Bestemmelse gennemføres, vil være udsat for, at Ekstrakterne bliver forringet, idet det muligt kunde blive nødvendigt for Sagførerne at tage mere Hensyn til Parternes Omkostninger, end heldigt er overfor Domstolens Interesser.

Billiges ikke af Justitsministeriet.